

Jacques-Henri Bernardin de Saint-Pierre (19 stycznia 1737 w Hawrze - 21 stycznia 1814 w Éragny-sur-Oise)

*Ten przyrodnik z francuskiego portu
był człowiekiem dziwaczного sortu,
wierzył w finalny cel,
choćby kolor pcheł,
cywilizację odsyłał k'czortu.*

(ebs)

Jacques-Henri Bernardin de Saint-Pierre - francuski pisarz, podróżnik i przyrodnik, przyjaciel i uczeń Jana Jakuba Rousseau, z którym łączyło go podobne, negatywne nastawienie do cywilizacji i apoteoza życia na łonie natury.

Urodził się 19 stycznia 1737 w Hawrze. Do najważniejszych jego książek należą "Studia nad przyrodą" (1784), w których z obserwacji zjawisk przyrodniczych autor wyciąga dowód na istnienie Boga. Czyni to często w sposób niekoniecznie naukowy, np. twierdząc, że pchły zostały stworzone czarnymi, aby lepiej było je łapać na skórce.□

Największą popularność przyniosła mu powieść sentymalna "Paweł i Wirginia", opowiadająca o tragicznie zakończonej miłości dwójki dzieci wychowanych w "stanie natury", w oddaleniu od cywilizacji na wyspie Île-de-France. Popularność tej powieści była tak ogromna, że za życia autora doczekała się już około 300 bezprawnych wydań, a nawet Napoleon Bonaparte nie rozstawał się z nią podczas pobytu na Elbie.

Wkład Bernardina w rozwój literatury opiera się również na stworzenie tzw. pejzażu emocjonalnego, czyli współgrającego z uczuciami bohaterów.

Nie ma miłszego przyjaciela nad kochankę nas kochającą.

Zmarł 21 stycznia 1814 w Éragny-sur-Oise.

<https://www.youtube.com/watch?v=puX409Q2XiQ>